

دستاورد روز

اقامت و کار در جزیره – کشتی شناور

■ ایسنا: برای اقامت و کار در جزیره- کشتی شناور در آب‌های بین‌المللی، نیازی به ویزای هیچ کشوری نخواهید داشت؛ا بنیان‌گذار و طراح جزیره- کشتی شناور «Bluesed» یکی از مهندسان نرم‌افزار یاهو است که قصد دارد تا سه ماهه سوم سال ۱۳۰۱ این پروژه را افتتاح کند. این جزیره شناور روی یک کشتی عظیم کروژ ساخته شده و در فاصله ۲۵کیلومتری ساحل کالیفرنای شمالی مستقر می‌شود.اگر چه «Bluesed» نزدیک ساحل آمریکا قرار دارد، اما به دلیل حضور در آب‌های بین‌المللی تابع مقررات هیچ کشوری نیست و ساکنان برای اقامت در آن به ویزا نیاز ندارند. جزیره- کشتی در حقیقت محل حضور شرکت‌های کسب و کار نوین خواهد بود و تاکنون ۱۳۳ شرکت از سراسر دنیا آمادگی خود را برای نقل مکان به این جزیره شناور تا شش ماه آینده اعلام کرده‌اند. مراحل طراحی کشتی تا سال آینده به طول می‌انجامد و قرار است علاوه بر بخش‌های مسکونی و اداری، مراکز خرید و رفاهی نیز در جزیره- کشتی احداث شود.

تصویری دیدنی از تاول چهره زمین

■ ایسنا: هنگامی که در مورد امکان پایان یافتن منابع آبی سخن گفته می‌شود، شاید باور آن کمی سخت باشد، اما به گفته

مرکز زمین‌شناسی

آمریکا، تمام آب‌های روی زمین درون یک حباب ۱۳۸۴ کیلومتری جای خواهد گرفت. حدود ۷۰ درصد سطح زمین را آب فرا گرفته، اما ضخامت آن بسیار کم است و تمام دریاها، رودخانه‌ها و دریاچه‌های زیرزمینی در حجمی به اندازه یک تاول در مقایسه با مقیاس زمین جای خواهند گرفت. اقیانوس‌ها حجمی در حدود ۹۶/۵ درصد از آب‌های زمین را به شکل آب شور دربر گرفته‌اند. اما آب مورد مصرف انسان و دیگر موجودات از شکل‌های دیگر آب شیرین مانند ابر و بخار آب، آب دریاچه‌ها و رودخانه‌ها، قله‌های یخی، یخچال‌های طبیعی و آب‌های زیرزمینی تأمین می‌شود. در گزارش سازمان زمین‌شناسی آمریکا آمده است «... در میان آب‌های موجود در زمین باید بیشتر به منابع زیرزمینی اهمیت داده شود، چرا که نقش مهمی در حیات روی کره ایفا می‌کنند.»

مرکب بزرگ‌ترین ماهواره اکتشافی

■ ایسنا: محققان ژانوس فضایی اروپا (اسا) پس از گذشت یک ماه از خاموشی ماهواره اکتشافی «نویسات»، مرکب کامل این ماهواره را اعلام کردند. ماهواره «نویسات» (Envisat) به عنوان بزرگ‌ترین ماهواره اکتشافی زمین با کاربردهای غیرنظامی با هزینه‌ای بالغ بر ۲۹ میلیارد دلار ساخته شد. این ماهواره برای یک ماهوریت پنج‌ساله طراحی شده بود، اما توانست طی ۱۰ سال گذشته تصاویری نظیری از فراز زمین تهیه و مخابره کند. مشکلات «نویسات» از هشتم آوریل (بیستم فروردین) آغاز و ارتباط ماهواره با ایستگاه‌های زمینی قطع شد و تلاش کارشناسان برای برقراری ارتباط مجدد و دریافت سیگنال ناکام ماند. مقامات «اسا» پس از گذشت یک ماه از خاموشی ماهواره «نویسات» با انتشار بیانیهای اعلام کردند با وجود تلاش کارشناسان و ارسال دستورات از ایستگاه‌های زمینی برای راه‌اندازی مجدد، تمامی تلاش‌ها بی‌نتیجه بوده و هیچ سیگنالی از ماهواره دریافت نشده است. اگر چه امید بسیار کمی به بازگشت ماهواره «نویسات» وجود دارد، اما محققان طی دو ماه آینده تلاش‌های خود را برای برقراری ارتباط مجدد با ماهواره صورت خواهند داد.

نسل جدید موتورسیکلت تک‌چرخ

■ ایسنا: سوولان شرکت پس از اعمال برخی تغییرات روی مدل نهایی موتورسیکلت تک‌چرخ، عرضه گسترده نسل جدید این وسیله را از ژانویه ۲۰۱۳ آغاز می‌کنند. موتورسیکلت تک‌چرخ الکتریکی در سال ۲۰۱۰ رونمایی شد، اما محققان طی دو سال اخیر برخی تغییرات را روی نمونه نهایی اعمال کردند و فروش این محصول همزمان با سال جدید میلادی باقیمت چهار هزار و پانصد دلار آغاز می‌شود. در موتورسیکلت تک‌چرخ از یک ژئوسکوپ برای راست نگه‌داشتن وسیله استفاده شده است. این وسیله پس از هر بار شارژ شدن می‌تواند تا ۴۸ کیلومتر را طی کند. سرعت واقعی موتورسیکلت الکتریکی ۲۰ کیلومتر در ساعت است که فزاین سرعت آن را به ۲۰ کیلومتر در ساعت محدود کرده‌اند.

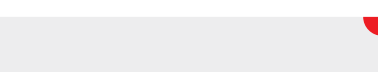
گروه علم: استاد «پرویز شهریاری» باسداد جمعه، ۲۲ اردیبهشت در بیمارستان جم تهران بر اثر سکتۀ قلبی چشم از جهان فروبست و پیکرش در آرمگاه زرتشتیان تهران در قصر فیروزه آرام گرفت. این استاد یکی از پرافتخارترین استادان ریاضی کشور بود که بسیاری از استادان امروز ریاضیات در دانشگاه‌های سراسر کشور و دیگر کشورهای جهان به شاگردی ایشان مباحث می‌کنند. او در سال ۱۳۴۵، نشان درجه یک علمی کشور را دریافت کرد در بیست و ششمین کنفرانس ریاضی کشور که فروردین ماه ۱۳۷۴ در کرمان برگزار شد، به پاس یک عمر تلاش علمی و آموزشی استاد پرویز شهریاری، از او به عنوان پیشکسوت ریاضی تجلیل شد. در سال‌های ۱۳۷۶ و ۱۳۷۸ نیز در نخستین کنفرانس آموزشی ریاضی در اصفهان و سومین گردهمایی شکوفه‌های ریاضی در دانشکده علوم ریاضی دانشگاه شهید بهشتی، از وی تقدیر شد. در سال ۱۳۷۹ به مناسبت سال جهانی ریاضیات (سال ۲۰۰۰) در مراکز مختلف به عنوان پیشکسوت از استاد شهریاری تجلیل شد و در اردیبهشت ماه ۸۱ در مراسمی ویژه با حضور وزیر وقت علوم،

این که بود که بی‌درنگ و بی‌پدمقدمه از پشت گوشی تلفن گفت: «استاد پرویز شهریاری صبح جمعه چشم از جهان فرو بست.» چگونه توانست این خبر دردناک را بیان کند؟ و مرا چنین در صحرای بی‌پایان اندوه رها کند؟ با شنیدن این خبر بود که آشفته شدم و به دنبال مسکن گشتم و حافظ را گشودم که این غزل آمد:
فاش می‌گویم و اثر گفته خود دلشادم/ بنده عشقم و از هر دو جهان آزادم
طایر گلشن قدسم چه دهم شرح فراق / که در این دامگه حادثه چون افتادم
من ملک بودم و فردوس برین جایم بود/ آدم آورد در این دیر خراب آبادم
کمی آرام یافتم و بر خود مسلط شدم و پذیرفتم که استاد «پرویز شهریاری» پس از عمری تلاش و خودسازاری و اثر گذاری روی در نقاب خاک کشیده است.اما «پرویز شهریاری» که بود و چه کرد که هزاران نفر با شنیدن نام بلندآوازش حالت سیاسی و ستایش به خود می‌گیرند و او را از بیدار گران و بذرپاشان دانش و امید در این سرزمین می‌دانند و می‌نامند. او یکانه یاد دنیا آمد و چگونه کودکی و نوجوانی را پشت سر گذاشت و چگونه از پله‌های علم و معرفت بالا رفت و سرانجام به فردوس برین رسید؟

«پرویزشهریاری» دو آرم ۱۳۰۵ در یکی از محله‌های کرمان به نام دولت‌خانه به دنیا آمد. خانواده‌اش زرتشتی بودند. پدرش کارگری کشور بود که به ناچار در کارخانه ریسندگی خورشیدی که تازه در کرمان تأسیس شده بود، مشغول شد. اما تغییر محیط کار از فضای باز و آزاد کشاورزی در مزرعه به فضای بسته و بی‌روح سالن ریسندگی، او را بیمار کرد و «شهریار دهقان» در زمستان ۱۳۱۷ در ۴۶سالگی از دنیا رفت و اداره اختر، پرویز، هرمز و مهراب را به همسرش «گلستان» سپرد تا به پنبه‌پاک کنی، نخریسی و پشمریسی زندگی بخورونمیری فراهم کند و آنها را به مدرسه بفرستد تا کمک یابند و اثر گذار شوند.

«وقتی پدرم در وضع ما بد بود، بدترم شد. به نحوی که گاهی در تمام روز یک تکه نان گریمان نمی‌آمد تا بخوریم. مادر با هزار زحمت و کاری که می‌کرد، ما را اداره می‌کرد. من و هرمز برادرم چون کمی بزرگ‌تر بودیم، قادر بودیم که کمی کمکش کنیم. در واقع انواع کارها را انجام دادیم، از بنایی گرفته تا خشت‌مالی و هزار کار دیگر. تا بتوانیم کمک‌خرج خانواده باشیم.» «پرویز شهریاری» در مهرماه ۱۳۱۱ در دبستان کلاویلی کرمان به تحصیل پرداخت و در سال ۱۳۱۸ به دبیرستان ایرانشهر رفت و دوره سه‌ساله آن را گذراند و وارد دانشسرای مقدماتی کرمان شد (۱۳۲۱). دوره دوساله دانشسرا را با موفقیت طی کرد و شاگرد اول شد و برای ادامه تحصیل به تهران اعزام شد. پس از یک سال کلاس مقدماتی دانشکده ادبیات را گذراند و با دیپلم کامل متوسطه به دانشسرای عالی راه یافت و رشته ریاضی را برگزید. دوره تحصیلات دانشگاهی استاد «پرویز شهریاری» به جای سه سال دانشکده، به دلیل فعالیت‌های

اینجانب حدود دو دهه عضو هیات تحریریه مجله «برهان» ریاضی و همچنین مدیرداخلی نشریه ریاضی «برهان» بودم و به همین دلیل آشنایی و ارتباط بسیار نزدیکی با استاد شهریاری داشتم و در مدت همکاری چیزهای بسیاری از ایشان آموختم، از شیوه‌های تدریس ریاضیات و روش‌های تالیف و ترجمه کتاب گرفته تا شیوه‌های برخورد شخصی. نکته‌ای که برای من در برخورد با ایشان بسیار جالب بود آنکه من در این مدت طولانی ارتباط هیچ‌گاه دروغ یا سخن نادرستی از ایشان نشنیدم، هیچ‌کس دیگری هم از ایشان دروغ شنید. هیچ‌کس به یاد ندارد که استاد زمانی پشت سر دیگران حرفی زار کرده باشد یا غیبت کسی را کرده باشد. همیشه به دیگران احترام می‌کردند، اعم از دانش‌آموز و دانشجو و معلم و استاد.

چیزی که درباره شیوه تدریس این استاد لازم به ذکر است آنکه ایشان همیشه روی کار گروهی و مشارکت همه دانش‌آموزان تأکید می‌کردند. روش ایشان در تدریس ریاضی این بود که دانش‌آموزان را به گروه‌های کوچکی تقسیم می‌کردند که هر گروه شامل دانش‌آموزان قوی، متوسط و ضعیف بود. متوسط نمره همه اعضا گروه نیز برای همه اعضا منظور می‌شد. به همین دلیل برای آنکه نمره بالا برود، هر عضو هم خودش برای در که بهتر مفاهیم تلاش می‌کرد و هم سعی می‌کرد تا به اعضای ضعیف‌تر درس بدهد. این روش هم باعث یادگیری بهتر و هم باعث معدل بالاتر. در این روش همیشه دانش‌آموزان قوی‌تر به دنبال آموزش دانش‌آموزان ضعیف‌تر بودند زیرا می‌دانستند در نهایت نمره خودشان بیشتر می‌شود.علاوه بر این وی همیشه در آموزش مفاهیم بنیادی

استاد «پرویز شهریاری» چهره‌همیشه ماندگار آموزش ریاضیات ایران

مردی که هیچ‌گاه در غبار زمان گم نمی‌شود

اول دبیرستان را تالیف کرد و نخستین اثر ترجمه خود را که یادگار دوران زندان بود، در سال ۱۳۳۱ با عنوان «تاریخ رشته آموزش ریاضیات بر گزیده شد. نخستین کتاب شهریاری در سال ۱۳۳۷ به چاپ رسید و در فروردین سال بعد برای نخستین بار به اتهام فعالیت‌های سیاسی و ضدسلطنتی برای مدت سه ماه روانه بازداشتگاه شد و از شرکت در امتحان نهایی باز ماند. «پرویز شهریاری» در دوران زندان، زبان روسی را که یکی از مهم‌ترین زبان‌های علمی روزگار بود، به طور کامل فراگرفت و به این ترتیب توانست در طول بیش از نیم قرن تلاش‌های علمی، ده‌ها کتاب علمی را از زبان روسی به فارسی ترجمه کند. شهریاری جوان در سال ۱۳۲۹ (یعنی زمانی که هنوز در زندان بود) یک مجموعه کتاب درسی ریاضی دوره دبیرستانی و کتاب‌های مسایل مربوط به آن و جبر سال سوم

نگاهی به زندگی و دستاوردهای علمی استاد «پرویز شهریاری»

ریاضیدانی که معلم زندگی هم بود

کرمان)؛ «از وقتی که چشم به کتاب باز کردیم و ریاضیات را شناختم «پرویز شهریاری» را شناختم. او برای ما یک کتاب دبیری ریاضی دبیرستان‌های شیراز منصوب شد و در آن شهر به تدریس پرداخت. استاد «پرویز شهریاری» معلم، موسس، مترجم و مولف بود. او در هر یک از این کارها بسیار کوشا و موفق بود. استاد شهریاری معلم بود. در مراسم تجلیل ایشان در همایش آموزش ریاضی دانشگاه کرمان و ۱۷ و ۱۸ اردیبهشت ۸۱ تنی چند از شاگردان ایشان که هر یک به مقام و مسئولیتی رسیده‌اند، سخنانی گفته‌اند که بخشی از آنها چنین‌است: «پرویز شهریاری یکی از چهار چهره علم و اخلاق و عمل، به دور از رنگ و ریا و تملق است که با وفای ایرانی و صفای کرمانی از دیرباز در پس کرسی تدریس یا میز تحقیق می‌گوبد، می‌نویسد، و بر حوزه‌های دانش خویش و مرزهای جهان علم می‌افزاید. گرچه سنین کهولت را می‌گذراند، سرشار از ریاحه زندگی است و معانی حرکت و حیات و تفسیر روشن شور و عشق... و (دکتر علی مصطفوی رییس دانشگاه کرمان) «سیماي دیرآشنای استاد «پرویز شهریاری»، پدر علم آموزش ریاضی که آثار همیشه ماندگارش اشارتی به خدمات صادقانه و تلاش‌های مجدانه‌اش دارد، همچنان خورشید فروزنده بر بام حکمت و علم و منطق زندگی است و اکنون پیشکسوت معلمان کرانی و صاحب‌نظر در فلسفه و علم و بنیان‌گذار آموزش ریاضی ایران، چون نگینی در حلقه جان ما نشسته است. باشد که در سایر قدرشناسی از ایشان، قردمان شناخته و در شناخت قدر خویش خدای را بهتر بشناسیم.»مهندس محمد تقی‌زاده رییس آموزش و پرورش

از آن را منتشر کرد. مدتی نیز سرپرست دفتر ترویج علوم وزارت

استاد شهریاری نویسنده و ناشر بود. او به مدت هشت سال مجله «سخن علمی و فنی» را با توانایی کامل اداره و ۹۰ شماره از آن را منتشر کرد. مدتی نیز سرپرست دفتر ترویج علوم وزارت

توصیه استاد شهریاری به معلمان و مولفان کتاب

بی‌سروصدا کار کنید

میر شهرام صدر*

نوشتند که بسیاری را به موضوع ریاضیات و جبر علاقه‌مند کرد. مجله «آشتی با ریاضیات» که بعدها «آشنایی با ریاضیات» گرفت نام بود همین نقش را داشت. بسیاری از کسانی که مقاله‌های ایشان را در این نشریه خواندند بعدها استادان بزرگی شدند. نکته جالب آن بود که برای نشریات مختلفی که ایشان کار می‌کردند مطالب بسیاری فرستاده می‌شد که برخی از آنها کیفیت علمی لازم را نداشتند اما ایشان هیچ‌گاه نویسنده مطلب را ناامید و سرخورده نمی‌کرد بلکه همیشه در ابتدا از مطلب تعریف و تمجید می‌کرد و در ادامه می‌گفت اما این مطلب هنوز کامل نیست و نقایص آثار را باید کامل و اشکالات آن را رفع کرد. ایشان همیشه خودشان نویسنده را برای تکمیل مقاله راهنمایی می‌کردند و در بسیاری از موارد خودشان نقایص باقیمانده را رفع و به نام نویسنده اول منتشر می‌کردند تا وی دلگرم شود.نکته‌ای که باید درباره دلیل موفقیت ایشان ذکر کرد، پشتکار بسیار زیاد ایشان بود که همیشه در حال تلاش و فعالیت بودند و هیچ‌گاه خستگی، مانع ادامه کار نبود. در سال‌های آخر با آنکه چشم‌شان ناتوان و ضعیف شده بود ولی با هر همین می‌خواندند و می‌نوشتند.

با آنکه خانواده‌ان بزرگوار در خارج از کشور (کانادا) زندگی می‌کردند ولی ایشان به تنهایی در ایران زندگی می‌کرد، دلپیش هم تنها و تنها عشق به ایران، مردم ایران و تاریخ بود. خاطرم هست که زمانی ایشان برای دیدار با خانواده به کانادا

رشته ریاضی فیزیک و سه جلد کتاب آنالیز ریاضی، بیش از ۹۷ کتاب کمک درسی به صورت ترجمه و تالیف، حدود ۲۰ کتاب در زمینه‌های مختلف تاریخ، فلسفه، کاربرد و آموزش ریاضیات و ۹ جلد کتاب سرگرمی در ریاضیات به دانش‌آموزان و دانش‌پژوهان ریاضی کشور ارائه شده است.

هر چند بیشتر سرمد وی را به عنوان مولف و مترجم کتاب‌های ریاضی می‌شناسند، اما واقعیت آن است که استاد «شهریاری» علاوه بر نشر آثار بسیار در این زمینه، کتاب‌های دیگری در زمینه‌های مختلف تالیف یا ترجمه کرده که در این ارتباط می‌توان به کتاب‌های «دانشمندان و هنرمندان»، «خانه اهریمن»، «دانش و شبه‌دانش»، «دو درس کوتاه درباره دیرین‌شناسی»، «قطاری که در بعد چهارم گم شد» و «قطربه نسجیت در مساله‌ها و تمرین‌ها» اشاره کرد. این ریاضیدان پر تلاش همچنین از سال ۱۳۲۵ تاکنون حدود یک هزار مقاله در نشریات مختلف به ویژه نشریه‌های علمی و ریاضی به چاپ رسانده است. گروه علم ضمن عرض تسلیت درگذشت این استاد گرامی، شرح کوتاهی از زندگی وی را تقدیم می‌کند.

علوم و آموزش عالی بود و نشریه‌ای به نام مسایل دانشگاهی را انتشار می‌داد. در سال ۱۳۵۶ تا اسفند ۱۳۷۱ تعداد ۷۰ شماره از مجله آشتی با ریاضیات و آشنایی با ریاضیات را منتشر کرد. در سال اول انقلاب هفت شماره از نشریه آشنایی با دانش را برای دانشگاه آزاد ایران (پیش از تأسیس دانشگاه آزاد اسلامی) چاپ و منتشر کرد. او مجله چیستا را نیز در سال ۱۳۵۹ و دانش مردم را در سال ۱۳۷۹ تا آخرین روزهای حیاتش منتشر کرد.استاد شهریاری سال‌ها با مجله یکان و مجله رشد برهان (ریاضی متوسطه) که در دفتر انتشارات کمک آموزشی منتشر می‌شود، همکاری داشت. استاد «پرویز شهریاری» مولف و مترجم بود. در طول سال‌های تدریس، تعداد ۵۷ جلد کتاب درسی ریاضی تالیف کرده‌است.(در فاصله سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۶۸) تعدادی از این کتاب‌ها را با همکاری آقایان باقر املی، ازگمی پهنیا، شیخ رضایی و جهانگیر شمس‌آوری نوشته است. شماره کتاب‌هایی که ایشان ترجمه یا تالیف کرده بالغ بر ۲۰۸ جلد است. علاوه بر این نزدیک به هزار مقاله در نشریات به‌ویژه نشریه‌های علمی و ریاضی چاپ کرده است. او به ریاضیات عشق می‌ورزید و بر این باور بود که «ریاضیات تنها ابزار کار مهندسان و فیزیکدانان و اخترشناسان نیست، آشنایی دارند و نه می‌توانند معلم زندگی دیگران باشند. جهان به نویسندگان و شاعران هم کمک کند و اثرهای آنها را غنی‌تر و پراعتبارتر کند. به‌جز این، ریاضیات سرشار از زیبایی است و حیف است که هنرمندان و نویسندگان برنگزایوی ما از شناخت و

در نشریات به‌ویژه نشریه‌های علمی و ریاضی چاپ کرده است. او به ریاضیات عشق می‌ورزید و بر این باور بود که «ریاضیات تنها ابزار کار مهندسان و فیزیکدانان و اخترشناسان نیست، آشنایی دارند و نه می‌توانند معلم زندگی دیگران باشند. جهان به نویسندگان و شاعران هم کمک کند و اثرهای آنها را غنی‌تر و پراعتبارتر کند. به‌جز این، ریاضیات سرشار از زیبایی است و حیف است که هنرمندان و نویسندگان برنگزایوی ما از شناخت و درک این زیبایی محروم باشند.»او درباره معلم و انسان و ریاضی سخن می‌گوید: «آدم‌های تک‌بعدی، نه خودشان زندگی درونی ریاضیات ندارند و نه می‌توانند معلم زندگی دیگران باشند. جهان پیرامون، جهانی ریاضی است، هم جهان فیزیکی و هم جهان فلسفی و هنری، ریاضیدانی که جز رابطه‌ها و قفون‌های ریاضی به چیز دیگری کار ندارد، به دسته یا محور مکانیکی می‌ماند که تنها می‌تواند وسیله معینی را با اندازه و وزن معین، از جایی به جای دیگر منتقل کند و البته این شایسته یک انسان نیست، ریاضیان تنها به نیازهای با هنر و ادبیات آشنا باشد بلکه باید به این آفریده‌ها، روح زیبای انسانی عشق بورزند، نه تنها هنر و ادبیات! ریاضیدان باید به تاریخ، فلسفه و علوم اجتماعی علاقه‌مند باشد و موسیقی را دوست داشته باشد. از سفر خوب لذت ببرد، کوتاه سخن انسان باشد و بدون اینها ریاضیدان هم نیست. استاد «پرویز شهریاری» فردی پویا و پرتلاش بود و دیگران را نیز به حرکت و پویایی برمی‌انگیخت: «ما هنوز با جهان علم فاصله داریم، ولی نباید ناامید بود. تلاش‌هایی آغاز شده است که با همه نواقص خود، بسیار صمیمانه‌اند. تردید ندارم که بزرگان دانش ما، دیر یا زود موفق خواهند شد توجه بیشتری به این صمیمیت‌ها و تلاش‌ها و بارداشتن سدهای مادی و معنوی و ترمزکننده می‌تواند زمان رسیدن به این موفقیت را نزدیک‌تر کند.» اکنون استاد «پرویز شهریاری» در خواب ابدی با آرشش خلعت است اما او

سبب بسیاری از خفتگان را بیدار کرد و به آنها امید داد و عشق به زندگی آموخت و آثار ماندگار آفرید و در دل‌های جای گرفت و در تاریخ ایران جایگاهی والا یافت.

رفتند، از طرف دانشگاه‌های کانادا به ایشان پیشنهاد کردند که در هلمنجا بمباد و ریاضیات و تاریخ ریاضیات تدریس کند.

ایشان گفتند که نمی‌توانم جایی دیگر غیر از ایران بمانم و تدریس کنم. تمام عشقم ایران است، این در حالی است که فرزند بزرگوارشان هم دکترای ریاضی دارد و در دانشگاه‌های

کانادا تدریس می‌کند ولی ایشان به ایران برگشتند در اصل، همه زندگی ایشان ریاضی بود. ایشان همیشه به رغم کهولت سن و ناتوانی جسمی در همه جلسه‌های هیات تحریریه مجله با نشاط شرکت می‌کردند و همیشه هم شرکت‌شان فعالانه بود، یعنی صوری و ظاهری نبود بلکه در مورد همه چیزها اظهارنظر و دیگران را راهنمایی می‌کردند. خاطرم هست که یکبار که از وظایف سنگین کارم خسته شده بودم، با ایشان درددل کردم، ایشان به من گفت هیچ وقت میدان را خالی نکن، بلکه تا آخر بمان و روی عقیدت‌ها بافشاری کن، البته اگر به کارت و عقیده‌ات اعتقاد و ایمان داری؛ به من تاکید کرد همیشه این توصیه را به خاطر داشته باشم و به دیگران و جوانان نیز همین توصیه را گویشد کنم. علاوه بر این ایشان بارها به من و دیگران توصیه می‌کرد که بی‌سروصدا کارمان را انجام دهیم. وی معتقد بود که خدمت کردن نیازی به سروصدا ندارد، اگر شما کارتان را درست انجام دهید، آنان که باید قدرتان را بدانند، حتماً از شما قدردانی می‌کنند.وی در طول عمر پرحاصلش بیش از ۳۰۰ کتاب و هزار مقاله و تالیف و ترجمه کردند. به دلیل همین تلاش‌های بی‌وقفه و خستگی‌ناپذیر بود که دانشگاه کرمان در سال ۲۰۰۰ (سال جهانی ریاضی) دکترای افتخاری آموزش ریاضی را به ایشان اعطا کرد. روشش شاد

«**عضو هیات تحریریه مجله «برهان»**

روزنشار

سال شمار زندگی

استاد «پرویز شهریاری»

■ ۱۳۰۵ – ۲ آذر، تولد. شهر کرمان در محله دولت‌خانه. نام پدر: شهریاری، دهقان روزمزد و نام مادر: گلستان. هر دو

زرتشتی

۱۳۱۱ – **مهرماه**: آغاز تحصیل در دبستان کلاویلی

۱۳۱۷ – **زمستان**: درگذشت پدر به دلیل تجویز درازی لثتیه

۱۳۱۸ – **اول دبیرستان**: دبیرستان ایرانشهر

۱۳۲۱ – **ورود** به دانشسرای مقدماتی کرمان

۱۳۲۳ – **خرداد**: فراغت از تحصیل در دانشسرای کرمان – شهریور: ورود به تهران

۱۳۲۴ – **مهر**: ورود به دانشکده علوم، رشته ریاضی. تدریس در کلاس‌های شبانه. تدریس در دبستان کاخ، میدان رشديه

–اسفند: آغاز فعالیت سیاسی

۱۳۲۵ – تا سال ۱۳۲۷ عضو هیات تحریریه روزنامه قیام ایران

۱۳۲۶ – **تابستان**: تدریس در آموزشگاه‌ها و دبیرستان «فیروز بهرام» و یک ماه کار در راه‌آهن برای تأمین مخارج زندگی

–انتشار ماهنامه اندیشه ما که ۱۲ شماره منتشر شد.

۱۳۲۷ – انتشار اولین کتاب «جنبش مزدک و مزدکیان»

۱۳۲۸ – **فروردین**: اولین بازدیدداشت به جرم دگراندیشی به مدت سه‌ماه و محروم ماندن از شرکت در امتحان نهایی

– آذرماه دومین بازدیداشت از سر کلاس دانشکده علوم به دلیل داشتن روزنامه که سه سال تا آذر ۳۱ در زندان بود: سه‌ماه در زندان موقت شهریاری و بقیه در زندان قصر

۱۳۲۹ – تهیه کتاب درسی ریاضی دوره اول دبیرستان

۱۳۳۱ – **آذر**: به علت تأخیر نخست نا ثبت‌نام ایشان مخالفت می‌شود که با اعتراض دانشجویان و اعتصاب آنها، ثبت‌نام می‌شود. ادامه تحصیل در دانشکده علوم

– تا ۲۸ مرداد: سردبیری ۴ شماره هفته‌نامه «پوهومن»

– چاپ اولین ترجمه که در زندان صورت گرفت: «تاریخ حساب رنه تاتون»

۱۳۳۲ – **خرداد**: گرفتن لیسانس در رشته ریاضی دانشکده علوم و گرفتن لیسانس از دانشسرای عالی

۱۳۳۳ – **مهر تا خرداد**: طبق حکم آموزش‌وپرورش، تدریس در دبیرستان‌های شیراز

– اردیبهشت: پبدا شدن کتاب‌های روسی در خانه به نقیشت فرماندار نظامی و ۱۰ روز زندان در شیراز – خرداد: به علت تحت تعقیب بودن بدون دریافت حقوق دو ماه آخر، نقل مکان از شیراز به تهران

۱۳۳۴ – یازدهم تیر: ازدواج با خاتم «مرد بهی‌زاده»

۱۳۳۵ – زندگی مخفیانه تا آذر ۳۵. تدریس در یک دبیرستان و آموزشگاه شبانه با نام مستعار احمدی

– آذرماه: بازداشت خانوادگی با زن و فرزند و زندانی شدن ۴روزه در خلایق در نارمک. پس از ۴۰ روز آزاد

شن زن و فرزند و انتقال خود ایشان به زندان پادگان قصر، ۱۸ روز شکنجه در حمام قدیم و انتقال به افرادی و پس از یک ماه، انتقال به زندان عمومی قصر

۱۳۳۶ – **فروردین**: انتقال به زندان قزل‌قلعه تا فروردین ۱۳۳۷. آزاد شدن با قید کفالت

۱۳۳۷ – **مهرماه**: کار در دبیرستان‌های این‌سینا، مهر جردن ونولگان ضرابی به صورت حق‌التدریسی

۱۳۳۸ – **مهرماه**: شروع به کار در دبیرستان اندیشه پاییز: راه‌اندازی انتشارات اولین کلاس کنکور در ایران با

نام گروه فرهنگی خوارزمی در خیابان دانشگاه

– مهرماه: تأسیس دبیرستان پسرانه خوارزمی

۱۳۴۰ – **مهرماه**: تأسیس دبیرستان دخترانه مرجان

۱۳۴۲ – ۴۲ – تدریس در دانشکده فنی دانشگاه تهران و دانشسرای عالی (روزانه و شبانه)

۱۷۰ معلم، با عنوان رییس هیات‌مدیره

– تا سال ۱۳۴۹ به مدت هشت سال. انتشار ۹۰ شماره از مجله سخن علمی و فنی

۱۳۴۵ – ۲۵ **خرداد**: تولد چهارمین فرزند: شروین

۱۳۴۶ – ۱۳۴۵ – سرپرست دفتر ترویج علوم وزارت آموزش عالی انتشار نشریه‌ای به نام «مسایل دانشگاهی» که برای استادان تهیه می‌شد.

۱۳۵۰ – تأسیس گروه فرهنگی مرجان با شرکت ۷۰۰ دبیر

۱۳۵۳ – تأسیس انتشارات توکا با کمک ۱۰ نفر از دوستان

– تأسیس مدرسه عالی علوم اراک با کمک دکتر

«عبدالکریم قریب» و دکتر «حسین گل‌گلاب»

– تا سال‌سال ۱۳۵۶. هفته‌ای یک روز تدریس در مدرسه

عالی علوم اراک

۱۳۵۴ – ۸ **تیرماه**: تولد پنجمین فرزند: توکا

– آذرماه: زندانی شدن در کمیته مشترک به مدت ۴۵

روز به دلیل کمک به یک دانشجوی هوازی

– تا سال ۱۳۶۲. مسوول نشریه‌های جلبی دانشگاه آزاد

۱۳۵۶ – **تا اسفند ۱۳۷۱** – انتشار ۱۰ شماره از مجله آشتی با

ریاضیات و آشنایی با ریاضیات

۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ – انتشار هفت شماره از نشریه آشنایی با دانش

۱۳۶۰ – **شهریور**: سردبیری نشریه چیستا که انتشار آن ادامه دارد.

۱۳۶۲ – ۸ **اردیبهشت**: بازداشت مجدد و اعزام به زندان سه‌هزار «کمیته مشترک سابق» تا آخر تیرماه ۱۳۶۳

۱۳۷۴ – **فروردین**: در بیست و ششمین کنفرانس ریاضی کشور در کرمان از ایشان با عنوان پیشکسوت ریاضی، تجلیل شد.

۱۳۷۶ – در اولین کنفرانس آموزشی در اصفهان از ایشان، تجلیل شد.

۱۳۷۸ – **فروردین**: سخنرانی در سومین گردهمایی شکوفه‌های ریاضی در دانشکده علوم ریاضی دانشگاه شهید بهشتی و تجلیل از استاد

۱۳۷۹ – انتشار ماهنامه دانش و مردم از اول فروردین ۱۳۷۹

– به مناسبت سال جهانی ریاضیات در مراکز مختلف به عنوان پیشکسوت از ایشان، تجلیل شد.